

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת וזאת הברכה

Mei Hashiloach - Vol I. Deuteronomy - *Devarim* - *V'Zot HaBracha*

*****

This is the blessing which Moses, man of God, blessed...

Man of God means that now God delivered everything into Moses' hands, to bless as he sees fit. And in the precise order that he arranges things events will unfold until the end of all the generations, so God agrees.

וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלקים, איש האלקים היינו שהש"י המסיר הדבר ביד משה בעת הזאת כפי שיברך וכפי אשר יסדר עד סוף כל הדורות מה יעבור על ישראל כן הסכים הש"י,

And, just as Moses arranges the precise needs of each person's worship, how much they will have to achieve, so will it be fulfilled.

וכן כפי אשר יסדר כמה עבודה יוצרך לכל נפש מישראל כן יקום:

*****

Before his death.

Because Moses was the choice of all souls, and on the day of his death he achieved a perfection that befitted him, as it is written (Deut 31:2) I am one hundred and twenty years old today. For it was on that day that he achieved his final wholeness.

לפני מותו, כי מרע"ה הי' המובחר שבכל הנפשות, וביום מותו נשלם בשלימות היאות לו כמ"ש [דברים ל"א ב'] כן מאה ועשרים שנה אנכי היום היינו שביום הזה נשלם בשלמות הגמור

For every person achieves their perfection at a particular time. Jacob the patriarch achieved his perfection when he went down to Egypt. And those 17 years he he lived there in Egypt were a taste of the World To Come. And Moses achieved his perfection on his dying day. And that's when he blessed them. And surely his blessing was of the ultimate benefit and good to the Jewish People.

כי כל אחד נשלם בזמן מיוחד יעקב אבינו נשלם בעת שירד למצרים ואותן הי"ז שנים שחי במצרים היו מעין עוה"ב ומרע"ה נשלם ביום מיתתו, ואז ברך אותם, ובטח הי' הברכה על אופן היותר טוב לבני ישראל:

*****

And he said, "God from Sinai came."

Meaning, whoever abhors all the desires of this world, upon that person does the Shechina dwell.

ויאמר ה' מסיני בא, היינו מי שממאס כל חמדת עוה"ב עליו שוכן הש"י,

And dawned - from Seir - unto them.

Seir [Easu] hints at rage. And in rage there is still a little goodness to be found. For it is there that we find the “rabbinic passion”. But that’s why it only uses the word ‘dawn’, for this characteristic is only good in very small doses.

וזרח משעיר למו, שעיר רומז על כעס ובזה נמצא מעט טוב כי נמצא רותחא דרבנן, לכן לא נאמר רק לשון זריחה כי אין לזאת המדה טובה רק מעט,

And appeared from Mount Paran.

This corresponds to lust and to Ishmael. And ‘appearance’ is an even smaller manifestation than dawning.

הופיע מהר פארן, זה הוא נגד תאוה והוא נגד ישמעאל והופיע הוא הארה יותר קטנה מזריחה:

And arrived from the myriad holy ones.

What this means is that every possible assistance was available at that time. Because an angel is a helper.

ואתא מרבבות קודש. היינו כל הסייעות היו אז כי מלאך היינו סיעתא:

From His right hand, fiery law, for them.

From His right hand, because of God’s great love for the Children of Israel. And that’s why God fenced the entire Torah with fiery law, i.e. heavy punishments. This is why the verse uses the phrase ‘From His right hand,’ meaning, ‘from His love.’

מימינו אש דת למו, מימינו היינו מחמת גודל אהבת הש"י לישראל לכן הגדיר את כל התורה באש דת היינו עונשין חמורין, וזהו מימינו היינו מאהבתו:

Also He loves nations.

This is said in the third person because the Hebrew word *Chiba* - Love can also be read *Choiva* - Blames. For this resembles a father who forces his child to study Torah, which, according to the current estimation of the son, is a very onerous punishment.

אף חובב עמים. זאת נאמר בלשון נסתר כי הוא לשון חיבה וגם לשון חוב. והוא כמו האב שכופה לבנו ללמוד תורה אשר כפי דעת הבן עתה הוא לחוב לו:

All His holy ones are in Your hand.

This is said in the first person because it refers to those who do it out of love. Such people are in the hand of God, and to them it is always plain and obvious that God is imminent.

כל קדושו בידיך. הוא לשון נוכח היינו העושים מאהבה הם ביד הש"י ולגדם מפורש הנוכח:

They follow Your footsteps.

Meaning that they push themselves under Your legs, (according to the simple meaning in Rashi's commentary) As they did at Sinai. For although God held the mountain over them like a barrel, they all squeezed themselves together to gather beneath it.

והם תכו לרגליך. היינו שדוחקים עצמם לפשיטות של הש"י, כמו בהר סיני אף שכפה עליהם הר כגיגית הי' דוחקים עצמם תחת ההר:

Upholds Your word.

Upholds is in the singular, meaning that all of them as one. As it is written, (Exodus 19:2) And he [Israel] camped there opposite the mountain. There they were as one person with one heart.

ישא מדברותיך, ישא הוא בלשון יחיד היינו שכלם כאחד כמ"ש [שמות י"ט ב'] ויחזן שם ישראל נגד ההר כלם כאיש אחד ובלב אחד.

Also, upholds is an expression of support and carrying, because all of Israel support and exalt the Torah. As it is, when Israel are not involved with the Torah it lays neglected in an obscure corner. It is they who fulfil it and support it.

וגם ישא הוא לשון מנושא והוא כי ישראל הם מנשאים לד"ת כי כשאין עוסקים בה היא מונחת בקרן זווית וישראל מקיימין אותה ומנשאין אותה:

Moses instructed the Torah to us, an inheritance.

There are two points of discussion. The first is the blessing we make each day, Blessed are You, God etc., who gives us His Torah. And the blessing, Who gives the Torah. For what [Torah] our ancestors have rooted deeply in the heart of every Jew, that it never shift or be displaced forever, cannot be polluted by any sin or suffer any desecration at all. This is called, Given.

תורה צוה לנו משה מורשה, דהנה יש שני ענינים היינו מה שמברכין בכל יום אשר נתן לנו את תורתו וגם נתן התורה. כי מה שהשרישו האבות בלב כל ישראל שלא יזוז ולא ימוט לעולם ואין שום חטא יכול לפגום זאת הקדושה, זה יקרא נתן,

But that which God gives us each individually, to every Jewish soul separately, the unique ability to uncover fresh and novel Torah insights, that portion can be spoiled and damaged, God forbid.

ומה שהש"י חלק לכל נפש מישראל שהוא יחדש בהתורה חדשות בזה יוכל האדם לפגום ח"ו

This is why our sages made the play on words, (Pesachim 49b) saying, Don't read it *Morasha* - an Inheritance, read it *Me'orasa* - a betrothed. *Morasha* - an Inheritance refers to that holiness we have rooted inside us from our ancestors. *Me'orasa* - a Betrothed refers to that unique Torah it given to each individual to discover.

וזה הענין בפרשו חז"ל [פסחים מ"ט:] מורשה ומאורסה, מורשה היינו קדושת האבות ומאורסה היינו מה שניתן לאדם לחדש:

It was when Jeshurun reigned.

Usually the monarchical authority is necessary to the proper governance of the state, so that no one of its citizens transgress its ordinances of laws and statutes. But if all its citizens were to be perfectly law abiding then the king would have no natural authority, they would not need a king. All this however is said only regarding a king whose diminution is on the strength of the subjects who elect him.

ויהי בישרון מלך. להיות כי המלך נצרך להתנהגות המדינה שלא יעבור אחד מבני המדינה על דת המשפט והחוק, אבל כשיתנהגו כל בני המדינה באמת ויושר אז אין להמלך שום יתרון כי לא יוצרכו עוד למלך. אך זאת הוא רק במלך שמלכותו אינו רק מצד בני אדם שימליכוהו,

A king, however, appointed of God, has the advantage over all the other kings in that he reigns even when everyone is acting honestly and in accordance with the law. Similarly we find our sages have order into the liturgy of the High Holidays the following phrase. And reign You, God alone over all Your creation... etc. For all of the wicked governments will have been eradicated from Earth.

What his means is that God's throne will be even more greatly exalted, for God's reign is not like that of a human sovereign.

אבל מלך שהוא מצד הש"י לזה יש יתרון על כל העולם אף כי כלם יתנהגו בקושט וצדק, וכמו כן תקנו אנשי כנה"ג בתפלתנו ותמלוך אתה הוא כו' כי תעביר ממשלת זדון כו', היינו כי אז יגדל כסאך ביותר כי מלוכת הש"י אינו כמלוכת בשר ודם,

This is the meaning if what we learn in the Writings of the Ari (R. Isaac Luria) in the Teaching of Circles and Lines. Circles hint at the fact that every Jewish soul is of equal standing before God. No individual is of a higher standing or closer to God, and as has been explained about the Talmudic teaching (Ta'anit 31a) In the future, God will make a dance for all the righteous. *Machol* - Dance is a circular dance, where all the participants are equidistant from the center.

וזהו כמו שמבואר בכתבי האריז"ל בדרוש עגולים ויושר [עץ חיים היכל א' שער ראשון ענף ב']. עגולים מרמז שכל נפש מישראל עומד מכונן נגד הש"י ואין לשום אחד צד התעלות על חברו וכמו שמבואר על מאמר הגמ' [תענית ל"א]. עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים. ומחול היינו בעיגול שהכל בהתקרבות השוה,

Lines are the different levels, steps and elevation each individual may acquire wherein each may be closer to God than his neighbor. Now, in the future, both these two states will coexist as one state. For the holiness rooted in us from our ancestors is called the circle, while the effort each individual put into his worship of God, and with which he will be able to take pride of place, is the line.

ויושר היינו שיש מדרגות והתנשאות לאחד על חברו ואחד יותר מקורב מהשני, ולעתיד יהי' אלו השנים ביחד כי קדושת האבות נקרא עיגול וקדושה מה שהאדם סיגל במעשיו בזה ימצא התנשאות

And even then, in the future it will be noticeable whom God loves, and even in the circle it will be obvious who is closer. This is the meaning of the verse, It was when Jeshurun reigned. For the greatness of Moses will always be outstanding, even at that time.

וגם אז יוכר מי שאהבו הש"י ואף בעיגול יוכר שהוא מקורב יותר, וזהו ויהי בישרון מלך היינו שגדולת משה רבינו ע"ה יהי' ניכר אז:

*****

Let Reuben live and not die.

Now, in this blessing Moses healed the blessings which Jacob the patriarch had withheld from him before his death, (Genesis Cap 49:3). Corresponding to the phrase, 'too much power,' that Jacob said, wherein he took away from Reuben the confidence and joy he'd had in his heart, Moses said, 'Let Reuben live and not die,' implying that he have liveliness, joy and strength of heart.

יחי ראובן ואל ימות כו' הנה בזה הברכה ריפא מרע"ה את הברכות שמנע ממנו יעקב קודם מותו [בראשית מ"ט ג'], נגד יתר אז מה שאמר יעקב היינו שלקח ממנו התקופות והשמחה שבלב נגד זה ברכו מרע"ה יחי ראובן היינו שיהיה לו חיות ושמחה ותקופות בלב,

Corresponding to Jacob's phrase, 'too much rank,' Moses said 'let his ranks be numbered.' Numbering is a corollary of rank, for if rank did not exist among people and everyone had the same standing, everyone sharing a mind equally with everyone else, number would not matter for all would be identical.

ונגד יתר שאת ברכו ויהי מתיו מספר כי הרבוי בא מצד התנשאות שאלו לא הי' התנשאות לאחד על חבירו וכ"א הי' דומה לחבירו בדעת לא שייך רבוי מאחר שהן שוין,

Similarly we are taught (Sanhedrin 89a) No two prophets may speak using the same style.

וכן [סנהדרין פ"ט.] אין ב' נביאים מתנבאים בסגנון אחד,

It is precisely because the life-force of one person completely dissimilar from the life-force of another that there exists the possibility of greatness. That's why there are ranks among people, where one is exalted above another. And so Moses blessed them, 'let his ranks be numbered, to heal what Jacob did by saying 'too much rank.'

אך מצד חיים של זה אין דומה לחיים של זה מכח זה שייך שיהי' רבוי וע"כ יש לאחד התנשאות על חבירו ע"כ ברכם, ויהי' מתיו מספר מורה לרפאות מ"ש יעקב יתר שאת:

*****

May God listen to the voice of Judah.

Here Moses hints at a blessing for Simeon. (Sifri sit. loc.) For the twelve tribes are the limbs of the Shechinah as we learn in the Zohar (Vol I. 241a). The tribe of Reuben are the eyes of the

Shechinah, for they have clear-sightedness toward God, and Simeon are the ears of the Shechinah. Judah is the heart of the Shechinah, for his heart is pure and clear. This is why the verse, May God listen to the voice of Judah, hints at the tribe of Simeon, for Simeon will be in constant need of *Birurin* - clarification, as has been discussed in the chapter dealing with the love of Isaac for Esau.

שמע ה' קול יהודה. כאן רמז ברכה לשמעון [ספר], כי הי"ב שבטים הם אברי דשכינתא כדאיתא בזוה"ק [בראשית רמ"א]. וראובן הוא עיני דשכינתא שיש בו ראייה ברורה להש"י, ושמעון הוא אודני דשכינתא ויהודה הוא ליבא דשכינתא ויש לו לב נקי ומבורר, וזה פי' הפסוק שמע ה' קול יהודה, כי שבט שמעון יצטרך תמיד לברורין כמבואר ע"פ ויאהב יצחק את עשיו.

[There are Jews in who may take risks and enter areas of doubt, and others who should not, even though both are seed of Jacob. As we find in the case of Simeon and Dinah. Lev refused to marry her, being afraid for his soul lest his intention not be 100% pure for the sake of heaven.

וכן גם בישראל נמצאו נפשות שמתרים להכניס עצמם יותר בספיקות מנפשות אחרות אף שאלו ואלו מזרע יעקב, כמו בענין של שמעון ודינה, כי לוי לא חפץ לקחתה כי ירא לנפשו פן אין כוונתו בעומק לש"ש,

The tribe of Levi is always in a state of great fear; they always flee at the prospect of entering a dubious place. As it is written. Malachi 2:5

... I gave them to him, and of fear, and he feared Me, and was afraid of My name.

This is why Levi gives birth to the High Priests who enter into the very inside of the inside. And that is why their lives are the first to be tested and assayed, as will be explained in another place, at the story of the staves.

כי כל שבט לוי הם ביראה והסתלקות מספק אצלם כמ"ש אצלם [מאלכי ב',ה'] ואתנם לי מורא וכו' ועי"ז יצאו מאתם כהנים שנכנסים לפני ולפנים, וע"כ נתברר החיים שלהם מיד כמו שיתבאר בפ' קרח בהמטות [ד"ה ויאמר ה']

Simeon on the other hand jumped into the dubious act saying, "God forbid that I should judge myself as a common sexual deviant." He married his sister Dinah and thus entered upon the path requiring a process of testing, sorting and assaying. He was sure God would clarify his act for the good, that his intention is for the sake of heaven. It was because of this that the tribe of Simeon had to go through a process of testing and assaying in these matters, as we find with Zimri, prince of the tribe of Simeon, who also said the same thing, that his intention is purely for the sake of heaven, as will be explained below.

In the future when the process will have ended and the assaying is done it will be found that Simeon is greater than Levi.

אבל שמעון הכניס עצמו בספק ואמר ח"ו שאני מחזיק עצמי לנואף, ונשא את דינה והכניס את עצמו בדבר הצריך בירר, כי אמר שהוא בטוח בה' שיבררו לטוב שכוונתו לא היתה רק לשם שמים, וע"כ היה צריך כל שבט שמעון לברורין בדברים כאלה, כגון זמרי שהיה אומר ג"כ שכוונתו טוב כמו שיתבאר במקומו [פרשת בלק ד"ה והנה] ולעתיד כשיתברר שבט שמעון יהיה מעלתו גדול משל לוי.

*****

And bring him to his people.

That he find favor in the eyes of his people, for Judah was constantly at war with the tribe of Ephraim, as has been discussed in Genesis - *Vayeshev*.

ואל עמו תביאנו. שימצא חן בעיני עמו כי יש לו מחלוקת תמיד עם שבט אפרים כמבואר בפ' וישב [ד"ה וישב (א)]

*****